

Ο ρόλος του Γενικού Εισαγγελέα στο επάγγελμα των Δικηγόρων

Συνταγματικές Πρόνοιες

Σύμφωνα με το Μέρος VI του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας του 1960 ,ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Βοηθός Γενικού Εισαγγελέα συμπεριλαμβάνονται στους ανεξάρτητους αξιωματούχους του Κράτους. Άλλοι τέτοιοι ανεξάρτητοι αξιωματούχοι είναι ο Γενικός Ελεγκτής και ο Βοηθός Γενικού Ελεγκτή , ο Διοικητής και ο Υποδιοικητής της Τράπεζας της Δημοκρατίας , σήμερα της Κεντρικής Τράπεζας.

Προφανώς στόχος του συνταγματικού νομοθέτη ήταν στα θέματα , ποινικών διώξεων αλλά και ελέγχου εισπράξεων και λογαριασμών του Κράτους , και του Τραπεζιτικού Συστήματος θα έπρεπε να υπάρχουν ανεξάρτητοι αξιωματούχοι με Ελληνοκύπριο στην κεφαλή και Τουρκοκύπριο στην δεύτερη τάξη.

Όσον αφορά τον Γενικό Εισαγγελέα οι σχετικές πρόνοιες του Συντάγματος είναι τα Άρθρα 112, 113 και του Βοηθού το Άρθρο 114.

Ως γνωστόν μετά την θεληματική και όπως απεδείχθη εκ των υστέρων σκόπιμη αποχώρηση Τουρκοκύπριων αξιωματούχων από τα θεσμικά όργανα της Κυπριακής Δημοκρατίας , την θέση του Βοηθού του Γενικού Εισαγγελέα σαν αναπληρωτή του Γενικού Εισαγγελέα , αλλά και παράλληλα και ασκούντος όλα τα καθήκοντα του γενικού Εισαγγελέα υπό τις οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα , πληρεί Ελληνοκύπριος.

Σύμφωνα με το Άρθρο 112.1 του Συντάγματος όπως ουσιαστικά προσαρμόστηκε με το δίκαιο της ανάγκης , ο Πρόεδρος διορίζει τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και τον Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα.

Είναι αξιοσημείωτο ότι παρόλον ότι στην πρακτική ο Γενικός Εισαγγελέας αναμένεται ότι θα ήταν Ελληνοκύπριος και ο Βοηθός Τουρκοκύπριος το Σύνταγμα δεν κάνει αυτήν διάκριση αλλά προνοεί ότι δεν θα ανήκουν στην ίδια κοινότητα.

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 112.2 προΐσταται της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας η οποία χαρακτηρίζεται σαν ανεξάρτητη μη υπαγόμενη σε οποιοδήποτε Υπουργείο.

Συμφωνά με το Άρθρο 112.3 ο Γενικός Εισαγγελέας έχει το προνόμιο να ακούεται υπό παντός Δικαστηρίου και να προηγείται ιεραρχικώς οποιουδήποτε άλλου προσώπου που εμφανίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου.

Σύμφωνα με το Άρθρο 112.4 ο Γενικός Εισαγγελέας είναι μέρος της μονίμου Νομικής Υπηρεσίας και υπηρετεί με τους ίδιους όρους όπως και οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκτός του Προέδρου του και δεν απολύεται παρά μόνον με τους ίδιους όρους κατά τους οποίους οι Δικαστές θα απολύοντο.

Ουσιαστικά παραμένει στην θέση του μέχρι το 68^ο έτος της ηλικίας του εκτός αν παραιτηθεί όπως έγινε με τον πρώην Γενικό Εισαγγελέα , αείμνηστο Σόλων Νικήτα.

Η εγκυρότητα του διορισμού του Βοηθού Γεν. Εισαγγελέα Ελληνοκύπριου μετά τα γεγονότα του 1963 επικυρώθηκε στην υπόθεση **Attorney – General v. Nicos Sampson (1973) 2 CLR 92**. Βλέπε επίσης **Georgios Afxentiou Georghiou (1983) 2 CLR 1**.

Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Σύμφωνα με το Άρθρο 113.1 , ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ο Νομικός Σύμβουλος της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας , του Υπουργικού Συμβουλίου και των Υπουργών και ασκεί κάθε άλλη εξουσία που του ανατίθεται από το Σύνταγμα ή διά Νόμου.

Περαιτέρω , σύμφωνα με το Άρθρο 113.2 έχει αποκλειστική εξουσία κατά την κρίση αυτού προς το δημόσιο συμφέρον να κινεί, διεξάγει , επιλαμβάνεται , και συνεχίζει ή διακόπτει (nolle prosequi) οποιαδήποτε διαδικασία ή δίωξη για οποιοδήποτε αδίκημα.

Η εξουσία αυτή του Γενικού Εισαγγελέα είναι ανεξέλεγκτη από το Δικαστήριο , βλέπε **Χαρίλαος Ξενοφώντος and the Republic 2 RSCC 89**.

Στις υποθέσεις Κακουργιοδικείου το κατηγορητήριο υπογράφεται από τον ίδιο ή υπαλλήλους τους.

Η καταχώρηση ανατολή ποινικής δίωξης δεν συνιστά κώλυμα για μεταγενέστερη διαδικασία εναντίον του Κατηγορούμενου για το ίδιο ποινικό αδίκημα ή λόγω των ίδιων πραγματικών γεγονότων.

Στην υπόθεση **Police v Stephanos Athienitis (1983) 2 CLR , 194** επαναβεβαιώθηκε η αρχή ότι η εξουσία για αναστολή ποινικής δίωξης δεν υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου και συνεπώς ο Γενικός Εισαγγελέας δεν χρειάζεται να δώσει λόγους για την απόφασή του.

Όσον αφορά τις ιδιωτικές ποινικές δίωξεις ανεξάρτητα με την εξουσία του Γενικού Εισαγγελέα όπως περιγράφεται πιο πάνω , αυτές διατηρούνται σε ισχύ. Είναι χαρακτηριστικό το απόσπασμα από το βιβλίο του Ανδρέα Νικόλα Λοίζου, Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας στις σελίδες 209-291 το οποίο παραθέτουμε αυτούσιο :

« Ποινική δίωξη μπορεί να ασκηθεί από πολίτη ο οποίος υπέστη βλάβη από την ποινική πράξη. Το δικαίωμα αυτό του πολίτη που υπάρχει στο Κοινοδίκαιο και που είναι μέρος

του Κυπριακού Δικαίου, κάτω από το άρθρο 29(1)(γ) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, δεν έχει εξουδετερωθεί από το Σύνταγμα. Ιδιωτική ποινική δίωξη έχει ο πολίτης μόνο όταν τα δικαιώματα του παραβιάζονται άμεσα. Στην υπόθεση αυτή καταχωρήθηκε ιδιωτική ποινική δίωξη κάτω από τον περί Οδών και Οικοδομών Νόμο, Κεφ. 96, για παράνομη οικοδομή πάνω σε ιδιόκτητη γη του παραπονούμενου. Επίσης δεν υπάρχει κανένας περιορισμός στην άσκηση έφεσης από ιδιώτη κατηγορο εναντίον ποινής που επιβάλλεται από Επαρχιακό Δικαστήριο για οποιοδήποτε λόγο. Και δε χρειάζεται προηγούμενη έγκριση του Γενικού Εισαγγελέα για την άσκηση έφεσης, και γνωστοποίηση προς αυτόν της έναρξης οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας ή έφεσης δεν είναι το ίδιο πράγμα. Η έγκριση του σε έφεση κατά της ποινής δεν χρειάζεται. Αν ο ίδιος κρίνει πως προηγούμενη γνωστοποίηση προς αυτόν είναι επιθυμητή, για να μπορεί να ασκεί τα συνταγματικά του καθήκοντα, εναπόκειται σ' αυτόν να προτείνει σχετική νομοθεσία.

Ούτε στην Αγγλία ούτε στην Κύπρο αποφάσεις του Γενικού Εισαγγελέα υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο με αίτηση certiorari. Το Σύνταγμα του έχει εμπιστευθεί την εξουσία να διώκει κατά την κρίση του και η εξουσία αυτή υπόκειται μόνο στους περιορισμούς που προβλέπει το Σύνταγμα, αλλά πέρα από αυτούς είναι ο κριτής του δημοσίου συμφέροντος.

Η άσκηση του δικαιώματος από τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο, της μείωσης, αναστολής, ή μετατροπής οποιασδήποτε ποινής που επιβλήθηκε από οποιοδήποτε Δικαστήριο της Δημοκρατίας μπορεί να γίνει ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα. Το κοινοτικό στοιχείο υπάρχει και στην άσκηση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών των αξιωματούχων αυτών.

Ο Γενικός Εισαγγελέας έχει το δικαίωμα παρέμβασης σε δικαστικά διαβήματα μεταξύ ιδιωτών, όταν υπάρχει πιθανότητα να επηρεαστούν τα «προνόμια του Στέμματος, περιλαμβανομένων και των σχέσεων με άλλα κράτη». «Όπως επετράπη και κατά την εκδίκαση υπόθεσης ενώπιον της Βουλής των Λόρδων η εμπλοκή και συμμετοχή του Γενικού Εισαγγελέα, γιατί τα νομικά ερωτήματα αφορούσαν άμεσα τις σχέσεις του Ηνωμένου Βασιλείου με άλλη χώρα. Το θέμα αυτό ηγέρθη σε αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα για την χορήγηση άδειας για την έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari σε αγωγή ιδιώτη εναντίον της «1. Πρεσβεία της Ρωσικής Ομοσπονδίας και 2. Ρώσικης Ομοσπονδίας». Με βάση τις πιο πάνω αρχές που ισχύουν στο Κοινοδίκαιο, παραχωρήθηκε η ζητηθείσα άδεια στην Αίτηση 81 του 1997 του Γενικού Εισαγγελέα, ημερομηνίας 11 Ιουλίου 1997»

Πρόνοιες του Κεφ. 2 περί Δικηγόρων Νόμου σε σχέση με το Γενικό Εισαγγελέα.

ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Στο Κεφ. 2 και σε σχέση με την εφαρμογή του περί Δικηγόρων Νόμου ο ρόλος του Γενικού Εισαγγελέα είναι σύμφωνα με το γράμμα του νόμου ουσιαστικός:

(α) Στο άρθρο 3 (2) γίνεται πρόνοια για συμμετοχή του Γενικού Εισαγγελέα στο Νομικό Συμβούλιο στο οποίο συμμετέχει ως Πρόεδρος. Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 3 (2) (α) οι τρεις δικηγόροι που μετέχουν στο Νομικό Συμβούλιο επιλέγονται από το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου από κατάλογο που υποβάλει ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας. Και σύμφωνα με το άρθρο 2(β) ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας υποδεικνύει ως μέλη του Νομικού Συμβουλίου δικηγόρους που κατέχουν τα προσόντα για διορισμό στο αξίωμα του δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ως γνωστό το Νομικό Συμβούλιο είναι αρμόδιο για να αποφασίζει τις εγγραφές δικηγόρων, διεξάγει την εξέταση και εκδίδει τα αναγκαία πιστοποιητικά για εγγραφή εταιρείας δικηγόρων. Περαιτέρω έχει αρμοδιότητα καθορισμού των τελών.

(β) Σύμφωνα με το άρθρο 16 (1) το Πειθαρχικό Συμβούλιο το οποίο εξετάζει θέματα που αφορούν την πειθαρχία δικηγόρων απαρτίζεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας μεταξύ άλλων. Σύμφωνα με το άρθρο 16 (3) η ακρόαση πειθαρχικής υπόθεσης διεξάγεται από κλιμάκιο απαρτιζόμενο από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως πρόεδρο. Σύμφωνα με το άρθρο 17 (2) έναρξη διαδικασίας ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου μπορεί να γίνει από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 17 (4) έχει επίσης δικαίωμα άσκησης έφεσης στο Ανώτατο Δικαστήριο κατά οποιασδήποτε απόφασης του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Πρόκειται για μια ιδιόμορφη πρόνοια που δίδει ουσιαστικά υπερεξουσίες στο Γενικό Εισαγγελέα για θέματα αποφάσεων του Πειθαρχικού Συμβουλίου στο οποίο ο ίδιος κατά το νόμο μετέχει.

(γ) Σύμφωνα με το άρθρο 4 (ε) ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας μπορεί εάν το θεωρήσει αναγκαίο να τοποθετεί πρόσωπο το οποίο τυγχάνει άσκησης στο γραφείο του σε γραφείο Δικηγόρου που ασκεί το επάγγελμα και στον οποίο έχει ανατεθεί ο χειρισμός υποθέσεων εκ μέρους της Δημοκρατίας με οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα.

(δ) Σύμφωνα με το άρθρο 4 (α) ασκούμενος δικηγόρος είναι δυνατόν να κάμει την άσκηση του στο γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας όπως εξάλλου προνοείται στο άρθρο 4 (ε) του Νόμου. Δικηγόρος ο οποίος πείθει το Γενικό Εισαγγελέα ότι δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει τη δυνατότητα άσκησης σε γραφείο δικηγόρου δικαιούται να τύχει άσκησης στο γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

(ε) Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 4 (B) (2) (β) σε ασκούμενους οι οποίοι σύμφωνα με την παράγραφο 4 (ε) τυγχάνουν άσκησης στο γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα καταβάλλεται από τον κρατικό προϋπολογισμό αμοιβή ίση με €170,00 μηνιαίως.

(στ) Σύμφωνα με το άρθρο 6 (A) οποιοσδήποτε κυβερνητικός λειτουργός εξουσιοδοτημένος από το Γενικό Εισαγγελέα να εμφανίζεται σε Δικαστήριο όπως και οποιοσδήποτε δημόσιος κατήγορος στη Νομική Υπηρεσία δεν έχουν υποχρέωση για εγγραφή στο Μητρώο Δικηγόρων που ασκούν το επάγγελμα.

(ζ) Σύμφωνα με το άρθρο 11 (1) (γ) επιφύλαξη οποιοσδήποτε κυβερνητικός λειτουργός ο οποίος είναι εξουσιοδοτημένος από το Γενικό Εισαγγελέα να εμφανίζεται στο Δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να είναι εγγεγραμμένος ως δικηγόρος και κάτοχος ετήσιας άδειας ή να έχει καταβάλει στο ταμείο συντάξεως τα οφειλόμενα ποσά.

(η) Σύμφωνα με το άρθρο 11 (3) καμία δίωξη δεν ασκείται χωρίς τη συγκατάθεση του Γενικού Εισαγγελέα κατά προσώπου που ασκεί τη δικηγορία χωρίς να είναι εγγεγραμμένος δικηγόρος ή χωρίς ετήσια άδεια.

(θ) Σε σχέση με τους δικηγορικούς Συλλόγους σύμφωνα με το άρθρο 19 (6) ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ειδοποιείται από τον Πρόεδρο του τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου για τα πρόσωπα που εκλέχτηκαν και διορίστηκαν.

(ι) Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 21 (1) ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας όχι αργότερο από την 28.2. σε κάθε τρίτο επόμενο έτος συγκαλεί τακτική Γενική Συνέλευση όλων των δικηγόρων οι οποίοι ασκούν το επάγγελμα στη Δημοκρατία η οποία λαμβάνει χώρα στη Λευκωσία σε τόπο και ημέρα που ορίζεται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

(κ) Σύμφωνα με το άρθρο 21 (3) ο Γενικός Εισαγγελέας κατά την ώρα που ορίστηκε η έναρξη της Συνέλευσης προεδρεύει της Συνέλευσης και σύμφωνα με το άρθρο 21 (4) ο Γενικός Εισαγγελέας έχει νικώσα ψήφο σε περίπτωση ισοψηφίας.

(λ) Σύμφωνα με το άρθρο 23 (1) το Συμβούλιο Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου αποτελείται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας μεταξύ άλλων σαν *ex officio* μέλος.

Σημαντική είναι η πρόνοια του άρθρου 23 (4) στο οποίο γίνεται η εξής πρόνοια

«Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ως ηγέτης του Δικηγορικού Σώματος Κύπρου είναι ο επίτιμος πρόεδρος του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και δικαιούται να συμμετέχει σε όλες τις συνεδρίες αυτού καθώς και του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου. Αν αυτός είναι απών ή κωλύεται τον αναπληρώνει ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας»

Ιστορική Εξέλιξη

Στις 29/05/1894 θεσπίστηκε από την Αγγλική Διοίκηση της εποχής , ο Νόμος για την Εγγραφή και Άσκηση του Επαγγέλματος από Δικηγόρους ενώπιον Δικαστηρίων της Κύπρου. Με το Άρθρο 1 του Νόμου , κανένα πρόσωπο δεν μπορούσε να γραφτεί σαν Δικηγόρος εκτός αν ήταν κάτοχος πιστοποιητικού του Νομικού Συμβουλίου το οποίο σύμφωνα με το Άρθρο 3 του Νόμου απαρτιζόταν από τον Αρχιδικαστή , Δικαστές , Δικηγόρους και τον Δικηγόρο του Στέμματος (Queen's Advocate).

Δεν γινόταν άλλη πρόνοια σε σχέση με την εμπλοκή του Δικηγόρου του Στέμματος στο επάγγελμα , το οποίο ουσιαστικά τελούσε όπως είδαμε εξ υπαρχής κάτω από την εποπτεία του Αρχιδικαστή.

Όπως είδαμε με προηγούμενο διάταγμα (Imperial Orders in Council) σε σχέση με τα Δικαστήρια του 1882 , με την Διαταγή 176 έως 183 , καθορίζοντο οι προϋποθέσεις εισδοχής στο επάγγελμα.

Σύμφωνα με την Διαταγή 176 ο Αρχιδικαστής είχε δικαίωμα να εγκρίνει την εγγραφή Δικηγόρων η οποία γίνεται σε μητρώο , το οποίο τηρείτο από τον Πρωτοκολλητή το Ανωτάτου Δικαστηρίου (βλέπε Διαταγή 180).

Με βάση το Νόμο , Κεφ.3 , του Περί Δικηγόρων της 9/7/1933 ο Αρχιδικαστής διατήρησε το δικαίωμα έγκρισης και εισδοχής Δικηγόρου στο επάγγελμα (βλέπε Άρθρο 3 και 5 του Νόμου). Με βάση το Άρθρο 6 του Νόμου κάθε Δικηγόρος εθεωρείτο σαν λειτουργός του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο είχε επίσης τον πειθαρχικό έλεγχο των Δικηγόρων δυνάμει του Άρθρου 10 Παράλληλα ο Γενικός Εισαγγελέας είχε το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση με την άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκ μέρους παραπνοούμενου για την διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος σε βάρος Δικηγόρου.

Στην αναθεωρημένη έκδοση του 1959 , Κεφ. 2, Ο Περί Δικηγόρων Νόμος , ο Αρχιδικαστής ,με το Άρθρο 3 διατήρησε το προνόμιο εγγραφής δικηγόρου , και όσον αφορά την πειθαρχική διαδικασία με βάση το Άρθρο 12 εγκαθιδρύετε Πειθαρχικό Συμβούλιο στο οποίο συμμετέχει ο Γενικός Εισαγγελέας.

Βλέπουμε σταδιακά τον ρόλο του Γενικού Εισαγγελέα να ενισχύεται και να διαδραματίζει επίσης με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 15 και έπειτα ρόλο επίσης στον Δικηγορικό Σύλλογο κατά το πρότυπο της σημερινής Νομοθεσίας όπως τροποποιήθηκε.

Οι πρόνοιες για εισδοχή και εγγραφή Δικηγόρων μέσα από το Νομικό Συμβούλιο εισήχθησαν με τον Νόμο 42/61. Το συμπέρασμα είναι ότι σταδιακά μέσα από την ιστορική εξέλιξη αντικαταστάθηκε ο καθοριστικός ρόλος του Αρχιδικαστή στα θέματα που αφορούν τους Δικηγόρους, με τον Γενικό Εισαγγελέα να διαδραματίζει πλέον καθοριστικό ρόλο.

Συμπεράσματα:

Όπως είδαμε πιο πάνω , με βάση το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας , ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ανεξάρτητος αξιωματούχος του Κράτους. Συνεπώς η σχέση του με το Κράτος υπάρχει αλλά είναι ανεξάρτητος. Όμως η ανεξαρτησία του για τους λόγους που εξηγήσαμε πιο πάνω δεν μπορεί να θεωρείται απόλυτη με δεδομένο ότι επιλέγεται και διορίζεται από τον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και σύμφωνα με το Σύνταγμα , Άρθρο 113.1 ο Γενικός Εισαγγελέας είναι Νομικός Σύμβουλος της Δημοκρατίας, του

Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας , του Υπουργικού Συμβουλίου και των Υπουργών.

Η εμπλοκή του στα θέματα των Δικηγόρων σε όλα τα επίπεδα όπως εξηγήσαμε πιο πάνω, δεν δικαιολογείται από τις πρόνοιες του Συντάγματος με δεδομένο ότι παραμένει αξιωματούχος του έστω και ανεξάρτητος αλλά και Νομικός Σύμβουλος του Κράτους ο οποίος διορίζεται από τον Πρόεδρο. Είναι τουλάχιστον συζητήσιμο κατά πόσο θα έπρεπε να έχει δυνάμει του *Περί Δικαστηρίων Νόμου* εμπλοκή στα θέματα εγγραφής, πειθαρχίας , άσκησης του επαγγέλματος, Δικηγορικού Συλλόγου που σήμερα έχει.

Το Δικηγορικό επάγγελμα συντελεί σαν ανεξάρτητο σώμα στην προστασία του πολίτη έναντι μεταξύ άλλων, και της Κρατικής Εξουσίας η οποία πλειστάκις την πλήττει. Υπάρχουν χιλιάδες αντιδικίες ετησίως, πολιτών με το Κράτος τις οποίες υπερασπίζεται ο Γενικός Εισαγγελέας. Είναι οξύμωρο σχήμα λοιπόν ο «Δικηγόρος της Εξουσίας» να είναι και «Ηγέτης του Δικηγορικού Σώματος». Τούτο δεν συντείνει στην εμπιστοσύνη των πολιτών στο Δικηγορικό Σώμα σαν ανεξάρτητο. Κλασσικό παράδειγμα η υπόθεση Μιχαλάκη Κυπριανού όπου στο Δικηγορικό Σώμα ήρθε αντιμέτωπο με την Δικαστική Εξουσία. Δικηγόρος και υπερασπιστής των θέσεων της Δικαστικής Εξουσίας εμφανίστηκε σε όλα τα επίπεδα ο Γενικός Εισαγγελέας κατά τα αλλα «Ηγέτης του Δικηγορικού Σώματος».

Ίσως η πλήρης αυτονόμηση του Δικηγορικού επαγγέλματος από τον Γενικό Εισαγγελέα να βοηθήσει στην περαιτέρω ανεξαρτητοποίηση του επαγγέλματος από κάθε δημόσιο φορέα.

Δρ. Χρίστος Κληρίδης
Αναπληρωτής Καθηγητής Δικαίου
Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο